

Vtora glava PRIZNANIE

Slavcho useshtashe veche, che e bil po-naiven i ot Emo. Kakvo ti po-naiven! Napravo slepec.

- Slavcho – kaza Stanislava, sled kato se pouspokoiha, – ti dosega mi vjarvashe sljapo. Az, razbira se, bjah prichina za tova. Ne bih te izlygala, no po-dobre vsichko da se razjasni otvednyzh, otkolkoto razni symnenija da razrushat nashata ljubov. Ne sme koj znae kolko golemi, nashata družhba njama dylga perspektiva, zashtoto, kato zavyrshim uchilishte, shte se razdelim – ti v kazarmata, sled tova shte sledvash i shest-sedem godini njama da bydem zaedno. Ne znam, dali shte izdyrzhim na тази razdjala. Razberi me, ne iskam da te razkolebavam, no ako gledame realno na neshtata, shte trjabva da se ubedim, che e taka.

- Stanislava, tova zavisi i ot tebe.

- A zashto ne i ot tebe? Ot nas dvamata. Chaka ni napravo bezpytica, ako se zadylbochi tova neshto. Ako se ozhenim, mislish li, che shte byde vechna ljubovta ni? Redki sa tezi sluchai.

- Njama da byzame. Nima njama da ti stigne voljata da izdyrzhish? Pri razdjalata se vizhda kolko e silna ljubovta.

- Da, syvsem prav si, no segashnata epoha e druga. Po-byrza, po-dinamichna ot vsjaka druga. Ne e li taka? I vsichko mnogo lesno se zabravja.

- Znachi i ti shte me zabravish.

- Ne sym kazala takova neshto. No ne se znae kak shte se stekat obstojateljstva. Da, a imenno tova, koeto trjabvashe da ti kazha, ne ti go kazvam.

- Njamash smelost!

- Slavcho, zashto se promeni izvednyzh? Eto, ti pryv zapochvash da se razkolebavash, dori predi da sym ti kazala istinata.

- Opravdavash li se?

- Zashto trjabva da pravish takava tragedija? Az shte ti kazha vsichko. Sled tova, ako iskash, mi prosti, ako ne – tvoja rabota. Ljatoto bjahme na brigada. Da, tova ljato, koeto mina. Ti ne beshe, nali se osvobodi. No Emo beshe i toj znae vsichko. I, naistina, toj ti e prijatel! A ti ne mu vjarvash. Merito zapochna pyrva. Tja e otvratitelna. Napravo brutalna. Ne se opravdamam se neja, no... Njamashe kak... Prosto zatynah. I ako ne beshe ti, sega shtjah da sym kato Merito ili Iskra. Pone zatova, che si osyznamam greshkata, bi mi prostil... Ne znam... A kak glupavo zapochna cjalata rabota. Merito se natika v stajata na komandira edna vecher. Sled tova pak. Posle zavede Iskra. Tozi pyt ne im se razmina. Izljazoha ottam sutrinta. Tova dade kurazh na onja i toj me haresa. Oh, uzhas! Napravo beshe koshmar! Seg, kato si pomislja, e taka, no togava mi beshe prijatno. Merito mi razkaza kak spala s onja i me nakara i az da otida. Az go napravih i ot izvestno ljubopitstvo. Ne znam... Beshe mnogo glupavo... Vecherta beshe Emo narjad. A stajata na onja beshe do stola. Kogato vlizah, Emo me vidja. Sutrinta, kogato izlizah, toj pak me vidja i mi kaza, che sym glupavo momiche. Az togava zapochnah da razbiram, che sym izvyrshila glupost, no... Na sledvashtata vecher spah s edin student ot sysednija lager. I do kraja spah s nego. Imah kysmet, che ne zabremenjah. A Merito i Iskra napravaha... Uzhas!... Sled tova vsichko mi stana bludkavo i bezrazlichno. Edinstveno Merito, Iskra i Emo znaeha za tova.

Slavcho mylcheshe: toj beshe kato udaren ot grym. Priznaniето na negovata ljubima go beshe zashemetilo. Toj ne znaeshe kakvo da kazhe.

- Mylchish. Znam, che ne e priyatno da chuesh takiva neshta ot ustata na chovek, kogoto si obichal. Az si priznah vsichko. Segа mozhesh da me sydish.

- Stanislava!

- Da, Slavcho.

- Ne znam. Prosto ne znam kakvo da ti kazha.

- Strahuvash se?

- Da.

- Da? Bozhe moj! Kazhi kakvoto mislish. Bez da te e strah. Az shte se primirja, zashtoto znam, che sym vinovna.

- Da, no ako ne beshe sreshtnala mene, to ne se znae kak shtjaha da se razvijat neshtata. Znachi moga s chista syvest da ti prostja.

- O, Slavcho! Pomisli pyrvo!

- Kakvo pyk! Da ti prostja i da ne ti prostja, ne e li vse edno? Izvyrshenoto si e izvyrsheno. Podvela si se togava, no ne si osyznavala.

- O, Slavcho!

- Obicham te!

- Ti vse pak mi prosti. O, gospodi!

- Vseki chovek greshi.

- Da, Slavcho. A az se hvanah s Iskra na bas, za da j dokazha, che ima chestni hora.

- Ne trjabvashe pone tova da pravish. Tja shte razvali Emo.

- Njama.

- Ne znam, no az dneska se jadosah na Emo.

- Ne si znael. Shte trjabva da si promenish i za nego mnenieto si. Vizh kakvo, az shte se obadja po telefona na Iskra, che se otkazvam ot basa. Shte j dam dvata konjaka.

- Dobre, obadi j se.

Stanislava nabra nomera na Iskra.

- Alo? Koj e? - se chu ot drugata strana.

- Stanislava se obazhda. Ti li si, Iskra?

- Da. Kakvo e stanalo?

- Znaesh li kakvo reshih?

- Ne.

- Shte ti dam dvata konjaka. Otkazvam se ot basa.

- Uveri li se?

- Ne.

- Togava zashto?

- Imam syobrazhenija.

- Njama zashto. Ti taka i taka shte mi gi dadesh.

- Ne. Az ne iskam da se sluchi neshto s Emo.

- Strah te e pyk sega. A spomnjash li si ljatoska? A?

- Vizh kakvo, ne mi napomnjaj za tova. Kazah ti veche.

- Az pyk shte spja s nego. Dovechera shte otida u Elito i shte ja nakaram da mi go izvika. Znaesh li kak mi se iska da legna s nego!

- Az ti zabranjavam!

- O! Da ne bi da ima neshto?

- Da.

- Az misleh, che sys Slavcho.

- Da, no Emo mu e prijatel.

- A! Kakva bila rabotata! Slavcho njama da razbere. Emo me privlicha, zashtoto dosega ne e ljagal s momiche.

- Mnogo si cinichna.

- A ti ne beshe li, kogato se predlozhi na studenta?

- Kazah ti neshto!

- Hajde, hajde, ne se pravi na svetica. Da si ostane
mezhd u nas, no s nikogo ot nashija klas ne sym spala.

- Sys Simo?

- Nego go izkljuchiha.

- Vse pak. S Emo njama da stane.

- Shte stane. Ako vikash mnogo, celija klas shte razbere
za teb. Dazhe cjaloto uchilishte. Jasno li e?

- Ti si otvratitelna!

- Merito e pò!

- Ne vjarvam.

- Da, no v nashija klas nishto ne znajat za mene.

- Shte nauchat!

- I za tebe.

- Nishto. Slavcho znae.

- Kakvo? Znae?

- Da.

- Ti li mu kaza?

- Da.

- I toj?

- Nishto.

- Znachi, mina.

- Da.

- Toj togava e bomba momche! Hajde, chao. Njama
zashto da syzhaljavash za Emo. Njama da go razvalja, shtom
tolkova dyrzhish. Samo shte spja s nego, Hajde, chao!

- Ah, kolko e otvratitelna!

- Kakvo stana?

- Nishto.